

शब्दस्य विकस्येन गतिसंज्ञा गत्यभावपक्षे नित्यं गतिसमासा
भावे ल्यप्पादेशः नमस्युरसोर्गत्योरिति विसर्जनीयस्य सकारादे
शस्य न सम्भवतीति अन्यथेति यदि न नमस्कुर्याः तदा अलम्भा
तराशाय प्रातर्भोजनाय त्वां कुर्याम वयमित्यूचुः नित्यंङितइति
सलोपः रावणाद्येत्यादिषु नमःस्वस्तीत्यादिना चतुर्थी ॥ ६८ ॥

भ० रावणाद्येत्यादि । किमूचुरित्याह हे सीते त्वं रावणाय नमः
प्रणामं कुर्याः तेनैव ध्रुवं ते तुभ्यं स्वस्ति कुशलं स्यात् शक्तार्थवष
डित्यादिना नमःस्वस्तिद्योगे चतुर्थी नमःशब्दोऽयं यदा वाच
कएव तदा तद्योगे चतुर्थीति बोध्यं नारायणं नमस्कृत्येत्यादिषु
नमःशब्दोद्योतकः कृञेव प्रणामं वक्ति तेन तद्योगे न चतुर्थी किन्तु
द्वितीया नमस्कुर्यादिति सकारवत्पाठे हस्तेपाणावित्यादिना
साक्षादादित्वात्पक्षे समासः सेतुकखपफेवेति पक्षे विसर्गस्य स
कारः नमस्कृत्येति पाठे स्थितायाइत्यध्याहार्यं विष्णुं नत्वा सौ
तीत्युदाहरणेन एककर्तृकधातुद्वययोगे पूर्वकालेक्ताचोज्ञा
पितत्वात् अन्यथा यदि रावणं न प्रणमसि तदा प्रातराशाय प्रा
तर्भोजनायात्वं समर्थं त्वां वयं कुर्याम प्रातर्भाक्ष्यामइत्यर्थः
अलंशब्दः शक्तार्थस्तेन तद्योगे चतुर्थी ॥ ६८ ॥

तृणाय मत्वा ताः सर्वावदन्तीस्त्रिजटावदत् ।
आत्मानं हत दुर्वृत्ताः स्वमांसैः कुरुताशनं ॥ ६९ ॥

ज०म० तृणेत्यादि । अथानन्तरं राक्षसीर्वदन्तीः त्रिजटा रावण
स्यसा अवदत् उक्तवती तृणाय मत्वा तृणमिव सङ्गणय्य मन्य